

Sygn. akt IV KK 51/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **B. T.**

skazanego z art. 178a § 1 i 4 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 14 marca 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, na
korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 14 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego B. T.
przekazuje Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 14 sierpnia 2017 r. (sygn. akt II K (...)) B. T. został uznany za winnego tego, że „w dniu 5 marca 2017 r. około godziny 03:40 w M. na ul. M. kierował samochodem marki Renault Laguna o nr rej. (...)

znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. I badanie 1,44 mg/l, II badanie 1,61 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, będąc już uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem przez Sąd Rejonowy w M. w sprawie o sygn. akt VI K 389/08 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości”, tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności. Ponadto orzeczono wobec oskarżonego B. T. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i na podstawie art. 43a § 2 k.k. tytułem świadczenia pieniężnego zobowiązano go do zapłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwoty 10.000 zł.

Wyrok ten - wobec jego niezaskarżenia przez żadną ze stron – uprawomocnił się w pierwszej instancji: nie zostało także sporządzone jego pisemne uzasadnienie.

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając przedmiotowemu rozstrzygnięciu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, to jest art. 178a § 4 k.k. poprzez błędne przyjęcie, że B. T. był uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k., a w konsekwencji, że swoim działaniem wyczerpał znamiona przypisanego mu przestępstwa, podczas gdy prawidłowa subsumpcja winna skutkować przypisaniem mu sprawstwa występku z art. 178a § 1 k.k.

Podnosząc powyższy zarzut Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna.

W istocie analiza akt sprawy pozwalała na ustalenie, że wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 5 czerwca 2008 r., sygn. akt VI K (...), którym skazano B. T. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat, uprawomocnił się w dniu 13 czerwca 2008 roku. Z kolei informacja z Krajowego Rejestru Karnego

wskazywała, że kara grzywny orzeczona tym wyrokiem została wykonana w dniu 16 września 2009 roku. Skazany uiszczył również w całości świadczenie pieniężne oraz koszty sądowe, a okres zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (na cztery lata) upłynął w dniu 12 czerwca 2012 roku. W okresie tym nie zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wskazanym powyżej wyrokiem. Ponadto w okresie próby i dalszych 6 miesięcy nie zapadł wobec skazanego żaden inny wyrok skazujący. Wobec powyższego skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 5 czerwca 2008 roku, sygn. akt IV K (...), na podstawie art. 76 § 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 roku - uległo zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, tj. 13 grudnia 2012 roku. Fakt natomiast zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., zaistniały w dacie wyrokowania, co do popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 k.k.

W dacie więc orzekania przez Sąd Rejonowy w M., tj. 14 sierpnia 2017 roku, B. T. nie był już osobą wcześniej skazaną za czyn z art. 178a § 1 k.k. W analizowanej sytuacji nie istniała tym samym możliwość skazania i orzeczenia kary na podstawie art. 178a § 4 k.k.

Jak słusznie wskazuje Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny istnieje prawdopodobieństwo graniczące z pewnością, że gdyby poprawnie zastosowano prawo materialne i skazanie zostało oparte o art. 178a § 1 k.k., konsekwencje prawnokarne wobec skazanego byłyby inne.

Na marginesie należy jedynie wskazać, na co zasadnie zresztą zwrócił uwagę w kasacji Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, że „nie jest możliwe w ogóle przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji z art. 178a § 1 k.k. i z art. 178a § 4 k.k., co w rzeczywistości uczynił Sąd orzekający” – w ślad zresztą za kwalifikacją prawną czynu zarzucanego B. T. wskazaną w akcie oskarżenia. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

r.g.